

LLEVANT

Setmanari catalanista obrer

Número solt, 10 cèntims
Atrassat, 15 "

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ:
ALEGRÍA, NÚM. 33.—BARCELONETA

No's tornan los originals.
Dels articles son responsables sos
autors.

Lo nostre programa

En lo polítich defensarem las Bases de Manresa; y el social lo dividim en dos; en Económich y en Civil. En la primera part defensarem la creació d'una Caixa de retiros, la constitució d'una germandat de malalties, la d'una caixa d'invalids del treball; aixís com la propagació de cooperatives. Una volta constituïdas aquestas caixas s'agruparán totes, constituïhin lo *Banch de Catalunya*, entitat que tindrà pera primer objecte la edificació de casas-xaletes al indret de Catalunya que particulars demanin, mediant lo pago de cuotas mensuals fins un determinat número d'anys en quin temps la casa pasará a ser propietat y en quina época lo *Banch de*

Catalunya s'haurá rescabalat del capital invertit y dels interesos corresponent. Mes tart farà las altres operacions a que pugui dedicar son capital aquet Banch en be de Catalunya; tals com: segurs sobre incendits y vidas, creació d'escoles técnicas y prácticas d'Ats y Oficis, empresas de canalisació d'aigües desicació d'estanys, prestams en garantías, etc. En la part Civil, defensarem, l'implantació de l'ensenyansa obligatoria, privació del treball a la petita edat, creació de juntas de doctors en medicina per estipular las horas máximas y mínimas en cada ofici, per sí; l'implantació del salari mínim d'un home en cada comarca y la creació de tribunals mixtes.

La "Unió Catalanista"

al poble catalá

Altre cop, desde las altas esferas del Govern, s'ha posat á prova la paciència catalana.

No per lo camí ral, sino per viaranys y rocaters, altre cop se vé á pertorbar la vida jurídica de la nostra terra.

Ja no es en los preceptes de la lley civil, ni en l'espay ahont la Justicia equilibra'ls plats de sas balansas, sino que es en las interioritats de l'ánima, aquestas interioritats recónditas en que prenen forma los mohiments de la voluntat humana, lo lloch ahont darrerament se'ns ha preparat la emboscada.

Per allá, á mitjans del sigle passat, en un período de relativa calma, en lo que fins molts varen arribar á creure en las virtuts del parlamentarisme, lo legislador espanyol, buscant orientacions en las prácticas catalanas, publicá una lley á l'ombra de la que devia organitzar-se en tota la Península un cos notarial inteligent y honrat, al que podia demanarse consell, ab confiança absoluta en sos coneixements y pericia y sens temensa de que faltés á la fé jurada en los actes més trascendentals de la vida humana.

Aixó, que entre nosaltres no era més que'l mante-

niment de seculares tradicions, á Castella li ha vingut ample; y avuy, després de més de quaranta anys d'ensaig, los verdaders successors de sos notaris antichs, d'aquells notaris tipos ridícols ab ribets d'alguna cosa pitjor que de má mestra'ns pinta'l teatre clássich castellá, los continuadors d'aquells notaris que sens dubte eran los que més convenian á aquell poble quan lo poble'ls tolerava, los rebrots d'aquells notaris que son los que encara deuen convenirli quan á pesar de ser los menos han pogut imposarse als més, han lograt ab sas odiosas protestas y ab sas reclamacions atrevidas, que d'una plomada per medi d'un simple Decret, lo Real Decret de 26 de Febrer prop passat, se fes llenya del arbre que no ha pogut arrelarhi.

Y que son ells los que ho han conseguit, y que es l'interés d'ells l'interés que exclusivament s'ha consultat, y que per ells y tantols per ells s'ha fet la reforma, ho demostra'l preámbul mateix del Decret d'una manera palesa.

No's tracta en aquest Decret, no, de millorar la classe; no's procura, no, en ell, excitar ab nobles estímuls á sos individuos per lo millor compliment de la missió que'ls está confiada; no son, no, els drets dels que ab sa assiduitat y ilustració han obtingut lo favor públich lo que's vol posar á salvo, sino que després de regoneixer que'ls notaris que autorisan més escripturas son *los mejores* y que per aixó á ells acudeixen los otorgants, ab una franquesa, que no logra dissimular la fle-